

ČESKÁ REPUBLIKA

USNESENÍ

Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Vojtěcha Šimíčka, soudkyně Kateřiny Šimáčkové a soudce Ludvíka Davida (soudce zpravodaj) o ústavní stížnosti stěžovatele **Mgr. Dušana Dvořáka**, bytem Ospělov 6, Ludmírov, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2018 č. j. 7 As 188/2018-386, rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2018 č. j. 11 A 1/2017-388 a rozhodnutí Ministerstva kultury ze dne 22. 12. 2016 č. j. MK 78898/2016 OLP, **takto:**

Ústavní stížnost se odmítá.

Odůvodnění

1. Stěžovatel podal dne 8. 2. 2019 nesrozumitelnou ústavní stížnost, kterou v průběhu doby sám doplňoval. Dne 25. 2. 2019 byl Ústavním soudem vyzván k odstranění vad svého podání, což učinil přípisem ze dne 1. 3. 2019 prostřednictvím zvoleného zástupce.
2. Ten v doplněné ústavní stížnosti uvedl, že tato směřuje proti v záhlaví uvedeným rozhodnutím, když zejména usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2018 č. j. 7 As 188/2018-386 došlo k porušení základních práv a svobod stěžovatele garantovaných čl. 15 odst. 1, čl. 16 odst. 1, čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.
3. Stěžovatel podal dne 14. 7. 2016 Ministerstvu kultury návrh na registraci náboženské společnosti Chrám Přírody (původně Konopná církev). Rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 22. 12. 2016 č. j. MK 78898/2016 OLP byl návrh bez věcného projednání zamítnut. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 15. 3. 2018 č. j.

11 A 1/2017-388 označil jednání Ministerstva kultury za nezákonné a přikázal návrh řádně projednat.

4. Nejvyšší správní soud poté odmítl stěžovatelu kasační stížnost s odkazem na své rozhodnutí ze dne 1. 7. 2015 č. j. 5 Afs 91/2012 - 41, podle něhož „*Kasační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak, je podle §104 odst. 2 s. ř. s. nepřijatelná.*“

5. Ústavní soud po přezkoumání napadených rozhodnutí shledal, že Nejvyšší správní soud postupoval ve věci kasační stížnosti stěžovatele podle příslušných ustanovení soudního řádu správního, napadené usnesení řádně odůvodnil, a proto je ústavní stížnost proti tomuto rozhodnutí zjevně neopodstatněná. Ústavní stížnost směřující proti rozsudku Městského soudu v Praze, potažmo proti rozhodnutí Ministerstva kultury, je za této procesní situace nutno posuzovat jako nepřijatelnou (§ 75 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů), neboť se jedná o rozhodnutí kasační a věc stěžovatele tedy není v tuto chvíli pravomocně skončena.

6. Z výše uvedených důvodů Ústavní soud ústavní stížnost odmítl zčásti jako návrh zjevně neopodstatněný podle § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu a zčásti jako návrh nepřijatelný podle § 43 odst. 1 písm. e) téhož zákona. S ohledem na důvody odmítnutí ústavní stížnosti se Ústavní soud nezabýval stěžovatelovým návrhem na položení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 26. března 2019

Vojtěch Šimíček, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Ivana Šmerdová